

TELEGRAFUL ROMAN.

Apare Marția, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL:

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarchie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru streinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea tipografiei archidiecezane Sibiu, strada Măcelarilor 47.

Correspondențele sunt a se adresa la
Redacțiunea „Telegraful Român”, strada Măcelarilor Nr. 20.
Epistole nefrancate se refuză. — Articuli nepublicați nu se înapoiază

INSERȚIUNILE:

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de tre. or.
15 cr. rēdul cu litere garmond — și timbru de 30 cr.
pentru fie-care publicare.

Sibiu, 10 Novembre.

Schimbarea ministeriului din România era de prevăzută, căci guvernul dlui Catargiu nu era compus din elemente omogene și de caracter pur conservativ. În special țera cu ocaziunea alegerilor nu s'a pronunțat nici decât pentru un guvern conservativ, ci junimistii de tema național-liberării au spriginit candidații cnservativi, creșdend, că acestia apoi în cameră le vor face contra serviții. Dar s'au înșelat.

În momentul ce conservativii au observat, că guvernul nu dispune de majoritatea camerei, au început a face greutăți și a păși cu pretensiuni, pe cari junimisti nu puteau să le împlinescă fără de a se compromite pe ei și trecutul lor, și așa era natural, ca mai bine să prefere a și dá demisiunea.

Nu mai așa a putut veni dl Catargiu la cârmă, dar de bună sēmă, că cu calculul, că adă mână va disolvă camera și va face alegerile după placul d-sale, asigurându-și o majoritate, care să-l spriginescă atât în afacerile interne, cât și în cele esterne.

Lucrul însă nu au putut urmā așa.

Regele Carol nu și a dat consimțământul la disolvarea camerelor fără nici un motiv plausibil, și nu și l'a dat și din acel punct de vedere, căci îndată ce dl Catargiu ar fi dispus de o majoritate în cameră, ar fi schimbat și ținuta politicii esterne a regatului, ce sub împregiurările actuale ar fi putut aduce mari confuziuni. În Orient e destulă materie esplosibilă concentrată și România, care a dat atâtea probe de maturitate politică și de stat bine consolidat și bine pornit pe calea progresului, nu putea să se lase să fie trasă pe sfōră de veleitățile dlui Catargiu cu înclinările sale spre Moscva și Petersburg, așa i s'a făcut dungă peste socotēlă, și dacă conservativii nu vor spriginii nici acum pe junimisti, cu cari la olaltă formēzā majoritatea, în cameră, atunci mână apa pe mōra liberalilor, și acestia apoi veniți la cârmă nu știu glunī cu conservatorii, ci i tractēzā cât se pōte de aspru, fără ca să le lase cel mai mic cerc de activitate în afacerile țerei.

Atárnă acum dela maturitatea politică a grupului conservativ să spriginēscā ori să nu spriginēscā pe junimisti, bine știind în un cas ca și în celalalt, ce-i așteptā.

Dacă însă regele nu s'a învoit ca să se disolvă camerele și să se facă alegeri nōue cu dl Catargiu, nu urmēzā, ca să nu și dea învoirea ca să facă alegerile domnii Manu — Rosetti și atunci acestia păcăliți odată de conservativi, vor căutā a se întări cu ōmeni de ai lor.

Ori cum se vor desvoltā lucrurile, noi de aici dorim ca să vedem restabilitā odatā pacea între partide și acēsta o dorim cu atât mai vērtoș, cu cât dela cāderea dlui Ioan Brătianu până ađi nu am mai vēdūt în România vre-un semn de activitate mai încordatā sau de vre-un succes mai mare, fie în politica din afară, fie în cele interne. S'a fost votat după rēscōla țeranilor din anii trecuți o lege, care dá însurāțelor câte va pogōne de pământ, dar schimbându-se guvernul junimist, conservatorii au pus tot lucrul de dosar.

Convențiunea comercială cu Austro Ungaria este tot în stadiul de pertractare și nu voesc să facă nici un pas înainte, tocmai din cauza nestabilității guvernului, și patrioții adevērați, românii, cari au fost totdeuna una, când au fost vorba de a dá țerei aședēminte tari și de a o pune pe calea progresului ar trebui să vadă, că pe calea de a să combată până la cuțit și cu atātā vehemență nu e nici patriotic, nu e nici înțelepțesc. Conservatorii nu pot avē increderea țerei, pentru că ei înainte de 1875 cât timp au fost la putere, nu au ridicat întru ni mica prestigiul țerei, nici nu au făcut poporului vre o înlesnire materială nici culturală. Deci viitoriu pot să aibā în România numai liberalii, după ce se vor scutură de elementele netrebnice și după ce vor alungā din jurul lor pe cei ce venēzā numai interesele lor proprii în dauna patriei, și de aceea noi pe ei îi ținem de cei mai chemați de a conduce destinele țerei, și dacă ađi sunt în retragere ori în opoziție, când vor veni zile grele și de ispitā tot un Cogălniceanu și un Ioan Brătianu vor fi bărbați, spre cari se vor îndreptā privirile poporului român.

Acēsta-i convingerea nōstrā și dela acēsta nu ne abatem, până-ce junimistii nu ne dau și ei probele, ce ni le au dat cei încărunțiți în lupte și în fapte mari.

Revista politică.

În parlamentul din Budapesta se continuā desțerile bugetare pe anul viitoriu. Se credea la început, că în urma proiectului de buget favorabil, ce l'a prezentat ministrul de finanțe și în urmā raportului bine motivat al referentului Hegedūs, desbaterile nu vor luā un curs prea lung și se vor terminā cu câteva espuneri din partea ambelor partide.

Și se credea acēsta mai ales, că la început nici nu se anunțaseră decât numai vre-o câți va vorbitori din opozițiune. Lucrul însă stā cu totul altfel. Insinuările la vorbire din partea opoziției s'au sporit deodată, fără ca să se angajeze și vorbitori din

partea guvernului, încât se vorbește, că guvernul se pregătește să prezenteze un proiect de lege despre indemnitate pentru primul cuartal.

Independenții atacā în termini de tot violenți atāt proiectul de buget cât și pe actualul guvern. Ei nu vēd o rehabilitare a lucrurilor, decât numai când dl Tisza se va depertā dela cârmă.

Opoziția moderată e mai conciliantă. Ea primescce cu mulțămire îmbunătățirile, ce s'au făcut, nu e însă mulțămītă cu politica, ce se urmēzā și n'afllă garanță, că tōte pozițiunile, ce le a prezentat guvernul pentru ecuilibrarea bugetului se vor și realizā.

Cu deosebire s'a distins prin vorbirea sa opoziționalul Cornel Abrányi iun.; care în decurs de două ore a atacat cu o rarā oratorie tōte greșelile, ce le a comis guvernul. Opoziția e fōrte măgulītă cu acest bărbat, despre care țice presa ei, că s'a știut avēntā în timpul din urmā în fruntea bărbaților politici ai Ungariei, și care a fost iubilat, dându-se și un banchet în onōrea lui, la care s'a întărit legăturile de amiciție între partidul radical și opoziția moderată.

Ministrul de finanțe Weckerle s'a încercat să combatā afirmațiunile opoziției, a declinat dela sine tōte laudele, ce i se aduc pentru încercările sale de ecuilibrare și a accentuat, că nu el singur ci mai mult primul ministru, carele odatā i-a fost șef în resortul finanțelor, are meritul, că bugetul a fost aprōpe ecuilibrat.

Corpurile legiuītōre din România sunt convocate prin decret regal pe țiuā de 15 Novembre. În urma crizei ministeriale de sub guvernul Catargiu regele Carol a incredințat pe fostul ministru de resbel gen. Manu cu formarea noului cabinet. Acesta se compune din: general Manu președinte al consiliului de ministri și ministru de interne, Ales Lahovary esterne, Gr. Păucescu domenii, Teodor Rossetti iustiție, M. Ghermani finanțe, Al. Marghiloman lucrări publice, gen. Vlădescu rēsboiu. Portofoliul de cultē a fost incredințat prefect. Holban, acesta însă după o convenire cu L. Catargiu a abđis și nu se scie încă apriat, cine îl va ocupā, se presupune însă că dl Titu Maiorescu.

Noul cabinet, precum se vede, e compus mai mult din bărbați, cari au fost sub regimul iunimist, el are însă caracter conservator. Foile liberale nu dau duratā lungā acestui cabinet și accentuēzā că situațiunea guvernului actual a devenit și mai precară ca a cabineului Catargiu. Presa puterilor centrale comentēzā favorabil nōua organizațiune, presa rusā însă și impune deocamdatā rezerve. —

FOIȚA.

Cântece populare.

Din satul Gioagiul de sus, de sub pōlele munților apuseni.

(Urmare.)

La Băiță
În temniță,
Sunt doi frați
Tare legați.
Lor meriudea
Cin' le-o ducea?
Soriōra
Floriōra!

Căți în lume și-o vedea
Toți bine așa țicea:
Asta-i Flōrea florilor,
Soriōra fraților,
Fraților celor legați,
În temniță țerecați.
Ea la frați abia sosia
Și cel mic așa-i grāia:
„Sorā, soriōra mea!
„Asērā, când te-ai culcat,
„Nōue ce vis ne-ai visat?
— „Fraților, drăguților,
„Crāișorii munților,
„Asērā, când m'am culcat
„Vōue un vis va'm visat:
„Dōuē pânze mari și lungi

„Și țesute tot în dungi.
„La mijlocul pânzelor
„Doi g gani a serpilor
„Grōșnic tare 'ncovrigați,
„Stau pe ele aședāți.
„La capetu din'ainte
„Vedeam ceva peste minte:
„Tārālă de corbi croncānia,
„Par'că tot pe voi sberā.
„La capetu din'apoi
„O micā turmā de oi.
Acel frate ēr' grāia:
„Sorā, soriōra mea!
„Ce ai stat tu a-ne visā?
„Dragū, noi l'om talmāci,
„Dacă tu nu t'ei sfi,
„În lume al povestī:
„Cele pânze mari și lungi,
„Calea nōstrā pân' la furci;
„Serpīi cei încovrigați,
„Funiile cele cu lați;
„Corbii care croncānesc,
„Domnii cei, cari ne pârāsc,
„Și turmuța cea de oi
„Ōmeni ce vin după noi.

Doru, bade, dela ține
Peste multe deluri, vine,
Nu mi-l pōte prinde nime;
Nici țigan cu cetera,
Nici român cu fluera,
Numai eu cu inima.
Nicăiri nu se opresce
Pân' cu mine se 'ntālneșce;

S'asa-mi vine de ferbinte,
De-aș sta'n loc, cum m'aș aprinde.

De-ai fi Murēș grāitoriu,
Precum esti de mergētoriu,
Eu pe tin' te-aș întrebā,
N'ai vēdūt pe mândra mea?
— Eu de ți-o am și vēdūt
Bine n'o am cunoscut.
— Lesne Murēș, de-a o cunōșce,
De-ai fi și tu cu dragoste;
Că la paș e pūnaș
La obraz bulgār de caș,
La ochi dōuē mure negre
Crescute prin rogozele.

Suflete de ce nu zaci
De-atātā necaz ce tragi?
Suflete de ce nu mori
Nēcājit de atātā ori?

Mestecată-mi-jōdichna
Ca și grāu cu neghina;
Mestecată-mi-țignēla
Ca și grāu cu sēcara.

*) Drăgālășā primāvarā
La ostași e fōrte-amarā,
Că-i plāng jalnicii pārinți
Lāsați singuri nēcājiți;
Și i plāng jalnice neveste
Cari și au bărbați la ōste.

*) Urmēzā câteva cântece de cātānie.

Cātu-i lumea și țara
Nu-i jalnic ca cātāna.
Cātāna sēraca,
Când i vine porunca,
La pușca și sabia
Și stā gata de-a plecā.
Plēcā cu cămașa nōuā,
Cu inima ruptā'n dōuā;
Plēcā cu cămașa veche,
Cu inima ruptā'n șepte.

Frunță verde de sălcuță
Pune-mi maicā în strāicūță,
Că eu me duc cātānuță,
Și me duc în țeri strēine,
Unde nu cunosc pe nime;
Nici n'am maicā, nici n'am taicā,
Pare că-s eșit din pētrā;
Nici n'am frați nici n'am surori,
Pare că-s picat din nori.

Frunță verde ca nalba
Rēu m'au blāștēmāt maica,
Cu mānile cātrā lunā
Sē n'am nici o voie bună;
Cu mānile cātrā sōre
Sē n'am nici o sērbitōre;
Sē n'am Pasci, sē n'am Crāciun
Numai sē tot merg pe drum.

(Va urmā.)

Camerile din Franca și desvôltă activitatea parlamentară fără a se semnală incidente furtunose. Președintele camerei deputaților a accentuat în vorbirea sa de deschidere, că va apăra libertatea tribunei și a voinei, a accentuat succesul expoziției, de la carea ori care străin și-a putut câștiga convinșerea, că Franca urmărește o politică pacifică. E datorita republicanilor să-și stringă șirurile să se adune în jurul guvernului și în concordie să-l spriginască.

Președintele consiliului de ministrii, Tirard, a făcut o importantă declarațiune, în care a accentuat, că nici nu e permis nimenui a presupune cel puțin că Franca ar avea intențiuni războinice, succesul republicii e totodată și o garanță de pace.

Impăratia Braziliei a cădută. O revoltă, care n'a costat nici un picur de sânge și nici o viață a dat naștere unei republici federative. Cele dintău cinci puncte ale proclamațiunii se reasumă în următoarele: Republica e proclamată. Provinciile Braziliei formeză prin federațiune statele unite ale Braziliei. Fiecare stat pentru sine formeză un guvernament local, ér tôte împreună să ocârmuesc de un congres general.

Impăratul Don Pedro al II-a a căpătat o subvențiune și o despăgubire considerabilă și totodată o pensiuie anuală de 500,000 funți sterl. În internul Braziliei domnesce de altcum mare liniste nici chiar cauze de tulburări nu se mai prevéd.

Un lucru nesocotit.

În Arad ca și aici sunt o sémă de ómeni nervoși, cari n'au odihnă, dacă nu vor alarmá lumea cu sciri senzaționale, fie acelea chiar și spre stricăciunea lor.

În anul 1887 s'a înființat în Arad institutul de credit și economii „Victoria” cu un capital social de 100,000 fl. Încât suntem noi informați, la înființarea institutului n'a fost vorbă de interese de partid, ci s'au grupat pe lângă familia Mocsonyi tôte elementele de valóre.

Scim mai departe și aceea, că Présanția Sa episcopul Mețianu a spriginit întreprinderea atât în persoană, cât și prin aderenții sei, între cari pe acele timpuri se numéra și dl avocat Dr. Nicolae Oncu.

Referințele sociale s'au încordat de atunci și în Arad ca în Sibiu, și s'au provocat discordii tot prin acele elemente, cari le-au provocat și în Sibiu.

Ca o consecință a acestor încordări, — dăm noi cu socotela — se pôte considera faptul, că după adunarea generală a „Victoriei” din Martiu a. c. mai multe persoane din acelea, cari trec de aderente P. Sale episcopului Mețianu, parte n'au primit alegerea în direcțiune și în comitetul de supraveghiere al institutului, parte au renunțat la posturile, ce le ocupau.

Între acestea sunt, după cum am cetit la timpul seu în „Biserica și Școla” din Arad, domni: George Dogariu, fostul președinte al institutului, Dimitrie Bonciu fostul președinte al direcțiunii, Dumitru Antonescu, cassariu, Ignatie Pap, membru al comitetului de supraveghiere etc., ér în locul lor au intrat alte puteri tinere, cum sunt dnii: Mangra și Ciorogariu, cei mai adicți amici ai dlui Dr. Oncu.

Tôte aceste doveđi ar denunță, că dacă pôte fi adus în combinațiune Présanția Sa Domnul episcop Mețianu cu „Victoria”, Présanția Sa abandonează pe acel institut.

Piciorul de lemn.

(Novelă de H. Zchokke.)

(Urmare.)

— „Nu-ți pot spune acuma adevărul, — pôte preste un an. Dar me rămășesc, d-l meu, me rămășesc, că preste un an chiar d-ta vei recunoșce, că motivele, ce me îndemnă a me eliberá de acest picior, au fost cele nobile.”

— „Nu me rămășesc, dacă nu-mi vei spune numele, domiciliul, familia și ocupațiunea d-tale.”

— „Tôte acestea le vei află în viitoriu. Acuma nu. Te rog consideră-me ca pe un om de onóre.”

— „Un om de onóre nu amenință pe medicul seu cu pistolul. Eu am datorințe, chiar față de d-ta, ca necunoscut. Eu nu te mutilez fără cauză. Dacă ai plăcere a te face ucigașul unui tată de familie: apoi pușcă-me te rog.”

— „Bine, d-le Thevenet, ți se britanul și luă pistolul, nu te voui împușcă, dar totuși te voui constringe să-mi amputezi piciorul. Ceea-ce nu voesci a face din complesență pentru mine, din amor pentru onorariu sau de frica glonțului, vei trebui să o faci de mila mea.”

— „Și cum acesta sire?”

Fie așa, fie altcum, interesul binepriceput al institutului și al poporului, pentru care este înființat, ar fi, ca animositățile să nu se înăsprască, în publicitate să nu se facă vorbă multă de institut și cu deosebire, ca cei ce-i vor binele să nu-l tirăe în frecările politice.

Arădani, și încă grupul acelora, cari conduc institutul însă, — precum se vede — sunt de altă părere.

Tovarășul „Tribunei”, „Românul” din Bucuresci, pe basa informațiunilor primite din Arad, într'un articol, în carele apreciază o corespondență a dlui V. Babeș scrisă din incidentul conflictului escat între „Luminătorul” și „Tribuna” — „Românul”, reprodus prin „Tribuna” Nr. 256 din 8/20 l. c. între altele ȳice:

„Interesantă este mai ales (adecă scrisoarea dlui Babeș) pentru că ni-a venit în același timp, când am auzit că:

„La Arad episcopul Mețianu luptă din răspuțeri să pună mâna pe banca „Victoria”, în capul cărei se se află ađi dl Dr. N. Oncu, aderent al partidului național”, etc.

În numărul procsim 257 din 9/21 l. c. vine apoi la rëndul seu „Tribuna” și ca răspuns la „Românul” constată și ea cele afirmate de „Românul”, și le ilustrază astfel, încât pe „Victoria” o presentă de factor politic.

„Scirile, — ȳice „Tribuna” — pe care ni-le împărtășesc colegii nostri din Bucuresci, le-am primit și noi tot dela Arad. . . . am află și noi, și pôte să fie adevărat, că Preasfinția Sa părintele episcop al Aradului face tôte opintirile ca banca „Victoria” din Arad să ajungă sub conducerea unor ómeni mai agreeți ca cei ce o conduc ađi de guvernul din Budapesta. Admițând însă, că este adevărat acesta, și că părintele episcop va și isbuti, succesul părintelui episcop va puté să slăbescă pe partidul național, lipsindu-l de un mijloc de înriurire, dar va întări cu atât mai virtos în Români simțământul, că trebuie se ne stringem cât mai tare rëndurile.”

Ei bine! întrebăm noi pe conducătorii „Victoriei” și în special pe dl Dr. Oncu, carele este directorul executiv al acelu institut:

ȳine Domnia Sa, că este bine, este în interesul institutului cel conduce, în interesul acționarilor, cari au fondat institutul, și în al poporului, pentru carele s'a înființat, ca institutul să devină măr de cértă politică?

ȳine dsa institutul atât de consolidat, atât de tare, încât un astfelu de joc să nu mai pótă strică?

Nu are „Victoria” destui inimi străini în Arad, unde șovinismul magiar emuléză cu cel din Ardél, ci trebuie să o pórte pe la icóne și prin Bucuresci, numai ca cei nemulțamiți cu P. S. episcopul Mețianu să-și mai făurască un motiv de al suspiționă înaintea românilor neorientați în certele locale?

Noi credem, că acest dilentatizm nici un bine nu pôte aduce tinérului institut, din contra îi pôte strică forțe mult.

Ba presupunem, că tot așa crede și dl Dr. Oncu, căci a presupune contrariul, ar fi o vătămăre pentru densus și pentru aceia, cari l'au pus în fruntea institutului.

ÉR dacă este așa și dacă d-sa ține mai mult la consolidarea „Victoriei” decât la fanfaronadele celor ce cad în insomnie, dacă nu iau mereu câte o dosă de lucruri ameițóre nu pricepem: pentru-cos nu are curagiul a rugá pe amicii sei din Arad, dela „Românul” și dela „Tribuna” să lase în pace pe ti

nera „Victoria”, căci este încă cu mult prea delicată, decât ca să pótă suportá atâta dragoste.

Corespondențe particulare

ale „Telegrafului Român”.

Sadu, 5/17 Novembre 1889*). Die redactor! Dacă cumva o altă pénă mai desteră nu va descrie decursul alegerei membrilor din cercul Bradului pentru comitetul municipal, apoi ca unul, carele încă am luat parte la acel act, 'mi i-au voie a face eu acesta, și așa me rog a dá loc în ȳiarul ce redactați — următórelor:

Cercul Bradului e reprezentat prin 10 membri în comitetul municipal; deci după lege la 5 membrii a espirat mandatul cu finea anului 1889. Fiind-că însă membrul Fleischer Samuel parochul din Cisnădióra, strămutându-se cu locuința la Făgăraș, probabil a abđis de mandatul seu, așa de astădată aveam de a alege 6 membri.

Încă între órele 8—9 se vedeau căruțe încărcate cu alegători români și sasi venind din tôte părțile. Lucrul cel d'intău firesce era, ca să ne consultăm și noi românii, cum să procedem, ca lucrul să iasă cât mai bine. Spre scopul acesta am cređut, că mai nainte de tôte să sondăm și să aflăm părerea și programa circumspecțiilor conalegători sasi. După óre care timp ni se descopere din partea sasilor prin un plenipotențiat al lor, că ei sunt hotărâți la un pact cu noi și acela ar merge într'acolo, că ei se alegă 4 și noi doi membri, ca să fie paritate între cei 10 reprezentanți ai cercului. Acastă paritate se esplică astfelu: Noi românii avem deja și pentru periodul venitor 3 reprezentanți; acestia precum se scie sunt: Ilustritatea Sa Dr. Ilarion Puscaru, profesorul D. Comșa și parochul din Racovița P. Florian. Deci mai alegând noi 2 cu acum numiții am avé 5, érá sasii alegând și ei 4 lângă cari e de a se adauge și D. Ludvig Fleischer încă ar avé 5, érá după ȳisa lor tot numai 4, căci al 5-lea adecă D. Ludvig Fleischer se privesce de internațional.

Acastă propunere a sasilor, considerând referințele, în cari ne aflăm în acest cerc electoral față cu ei, mi s'a părut nu numai justă, dară și destul de preventóre. Și étă pentru ce: întâiu pentru că punem cazul, că să fi venit atât românii cât și sasii tóți la alegere, care minune însă la cei dintăi, — ca mai nepăsători în astfelu de afaceri — mai anevoie s'ar fi întemplat, — sasii tot ar fi fost în majoritate cu un membru, căci după cum m'am informat, pentru actul de față erau în acest cerc electoral 97 sasi și 96 români îndreptățiți la votare; a dóua, căci experiența din trecut mi-a dat ocaziune a me convinge, că sasii, ca ómeni disciplinați și ascultători unii de alții, totdeuna au ținut cu tóții la una și am presupus, că și de astădată vor face așa, precum s'a și întemplat, precum din cele următóre se va vedé; a treia, m'am convins, că sasii sunt deja în majoritate presentți, și astfelu în tot cazul au șansă de reușită; și în fine a patra, căci am vedút, că deputațiunea esmisă din partea noastră constatátóre din persoanele P. Florian, T. Coman preoți și Const. Popovici notariu, cu misiunea, ca să obțină dela sasi invoirea la paritate față de numărul celor alegândi astăđi, adecă noi 3 și ei 3, aceea deputațiune s'a întors după o asteptare destul de lungă, cu un rezultat negativ, deși esmitenții nostri au motivat pro-

*) Pentru Nr. de Marți ne-a sosit prea târđiu. Red.

— „Eu îmi sdrobesc însumi cu o pușcătură piciorul și încă la moment, aci în vederea d-tale.

Britanul se așađă, luă pistolul și ținú capul țevei tocmai deasupra genunchelui. Dl Thevenet voi să se apropie, ca să-l împedece. „Nu te mișca”, ȳise britanul, „ori că-l descarc.” Răspunde-mi la o singură întrebare: voesci să-mi măresci și prolungești durerile în zadar?”

— „Ești un smintit. Fie ți dar pe voie. Îți voui tăia afurisitul acela de picior.”

Totul fú pus în ordine pentru operațiune. În momentul când avea să începă tăierea, englezul își aprinse luléua și jură, că ea nu i-se va stinge. Și a ținut cuvântul. Piciorul zăcea mort pe podină. Britanul fuma mai departe.

Dl Thevenet își făcú operațiunea ca măestru. Bolnavul a fost vindecat prin arta lui, în timp relativ scurt. Dărui pe medicul seu, pe care din ȳi în ȳi îl stima mai mult, mulțami cu ochi scâlđați în lacrimi pentru perderea piciorului seu și se întorse pentru Anglia, purtând un picior de lemn.

* * *

Cam la opt-spre deuce luni după plecarea lui, măestru Thevenet primí o scrisóre din Anglia, aprópe de cuprinsul următoriu:

„Alăturat primesci, ca probă a profunde mele recunoscințe, o asemnare pentru doué sute cincideci

guinee asupra d-lui Panchaud, banchier în Paris. D-ta mai făcut cel mai fericit dintre tóți muritorii de pe acest pământ, liberându-me de un membru, care fusese pedeca fericirii mele pe lumea acésta.

„Bravule bărbat! A sosit timpul acuma să affi motivul smintitului meu caprițiu, precum l'ai fost numit. D-ta ai afirmat atunci, că nu pôte esistá nici un felu de motiv raționabil pentru o asemenea schilodire de sine, ca a mea. ȳi-am fost propus un rămășag. Ai făcut forțe bine, de nu l'ai primit.

După reintórcerea de a dóua órá din India ostică am făcut cunoșcința Emiliei Harley, cea mai perfectă femeie. O aderam. Averele ei, conexiunile ei familiare conveniau familiei mele; mie numai frumșeța și sufletul ei ceresc. Intram și eu în ceta adoratorilor ei. Și ah, bunul meu Thevenet, am fost destul de fericit să ajung cel mai nefericit între rivalii mei; ea me iubea înaintea tuturor bărbăților pe mine; — nu mi-o tainui, — și tocmai pentru acésta me răspinse. Înzadar i-am cerut mâna, înzadar o rugară părinții și amicele și pentru mine. Ea rămase nemișcată.

„Îndelung n'am putut descoperi aversiunea ei contra unei căsătorii cu mine, pe care precum ea o au mărturisit, me iubia până la delir. Una din surorile ei îmi tradă în fine secretul. Miss Harley

Punerea noastră cu aceea, că acest cerc constă din 9 comune curat românesci și numai 4 săsesci și că fără de aceea în întreg comitetul administrativ românii tot formeză minoritatea.

Destul, că din aceste aci înșirate motive și după atâtea pourparleuri, — eu, cugetând la vechiul proverb românesc: „pentru un cârnaț perși slămina” — am propus alegătorilor noștri, ca să acceptăm propunerea conalegătorilor sași, să nu mai pierdem timpul cu dispute, cari, precum am văzut, degeneraseră între doi notari de preste Olt până la certă, ba mai și altceva

Am propus mai departe, că mai bine să ne consultăm asupra celor doi candidați din partea noastră, pe cari să i facem cunoscuți sașilor, ca și ei să ne facă noue cunoscuți pe ai lor patru și așa să ne apropiem de urnă. Pecând s'a făcut această propunere, timpul pentru primirea ei nu era întârziat din partea sașilor, căci ei asteptau, și după părerea mea au asteptat destul.

Cu regret trebuie să mărturisesc însă, că românii noștri și de astădată au dovedit încăpăținare, lipsă de nepr-cauțiune la astfelu de alegeri. Și ca să fiu drept și imparțial în judecare, nu a-și învinovați atât pe alegătorii de rând, cât mai verșos pe unii, cari cel puțin par a avé ambițiunea, că aparțin și ei clasei așanumite inteligente; primo loco, pe notariul din Sebeșul infer. G. I. carele, deși în fața alegătorilor și-a exprimat părerea, că în candidație să nu se pună și notari, căci, dicea densus, acestia sunt încâtva omeni dependinți, — însuși s'a apucat de fabricarea ședulelor compuse cu 6 candidați, între cari, firesce era mare pacoste, dacă nu se inducea și pe sine însuși. Dacă era vorba nu ține cont de părerea lui de mai sus, apoi cred, că dintre notari merita primo loco a fi pus în candidație, cel din S., dl C. P. Acest domn vădând însă, că propunerea pentru pactare cu sașii, pe care propunere și densus împreună cu alți alegători, o a considerat'o de cea mai ducătoare la scop — nu e primită de cei mai mulți și indignat de cele ce se petreceau, s'a retras la o parte și a lăsat pe ingerenții de conducători să și jöce rolurile, cari precum se va vedé mai la vale, n'au servit nici lor spre laudă, nici românii din cerc spre folos.

Intr'aceea aflu, că președintele a deschis ședința și că provocând pe alegătorii prezenți în sala de votare a usă de favorul §. 38. XXI ex 1886, — acestia au ales patru bărbați de încredere, între cari și subsemnatul. — Am stăruit atât la presiuni cât și la alegători, că eu să fiu scusat de acest oficiu și înlocuit prin altul, pre carele mi l procurasem în dată, căci sum prea îndepărtat de comuna Brad, érá ca bărbat de încredere va trebui să rămân în birou până la subscrierea protocolului, carea în tot cazul după lege nu pöte fi înainte de patru ore.

Nu mi a succes și eu tare cred, că alegerea mea de bărbat de încredere a fost pusă la cale cu intențiune, că așa să mi se pötă luá posibilitatea, de a mai rămâne printre alegători, spre a mai insistá pentru pactare cu conalegătorii sași.

Invitat de nou prin presidiu, ca să mi ocup locul destinat, nu mi-a rămas alta decât a me supune. Intr'ceea sașii coadunați în altă odaie, avénd șansă de reușită și ca totdeauna perseveranți în hotărîrea lor, vădând, că românii nu acceptéză propunerile lor și nu se pot înțelege între sine, — au întors föia; — într'un „nu” și-au întregit ședulele lor încă cu 2 candidați, lângă cei 4, pre cari ii aveau deja pe ședuli litografate, și așa s'au prezentat la urnă cu 6 candidați între cari se înțelege, nu era nici un român. Pecând sașii votau în ordinea cea mai esemplară, românii încă tot se mai frământau pe afară conduși era o minune de trumșețe, avea însă un defect dela natură, — adecă era numai cu un picior și tocmai pentru acest defect se temea a deveni soția mea. Ea se temea, ca mai târziu o voiu desprețui pentru acesta.

„Rezolvirea mea a fost momentană. Voiam să i fiu egal. Grație d-tale bunul meu Thevenet, mi am și ajuns scopul.” M'am reintors cu amăgitoriul picior de lemn la London. Cel dintăiu lucru mi a fost să cercetez pe miss Harley. Să răspândise vorba, și eu însu mi o scrisesem mai înainte la Anglia, că prin o cădere de pe cal mi am frânt piciorul și a trebuit să mi-l amputez. Eram compătimit din tóte părțile; Emilia leșină, când me văd pentru prima dată. Mult timp era nemângăiată, dar în fine ajunse a fi soția mea. Numai a două și după nuntă i-am împărțit secretul despre jertfa, ce o făcusem, ca să-mi pot implini dorința de a o posede pe ea. Me iubia cu mai multă frăgezime. O bravule Thevenet, dacă așa mai avé de ce picior, așa jertfi și pe acelea pentru Emilia, fără a clipi măcar din ochi.

Cât voiu trăi îți voiu fi mulțamitoriu, vin o la London și ne cercetéză, fă cunoscința cu eselența mea soție și apoi mai și: că sunt un smintit?

(Va urmă.)

„Charles Temple.”

de susnumitul notariu G. I. împreună cu colegul seu, paremi-se din Porcesci, cu numele I. B., ca așa să se pötă alege în cele din urmă cu un „fiasco”

Resultatul alegerii, carele precum am premis la început se putea prevedé au fost, că sașii au eșit din urnă învingători și încă cu mare majoritate. Votanți au fost de toți 134. Ca aleși din urnă au eșit următorii: Schreiber Karl cu 102, (pentru acesta s'a dat voturi și din partea românilor), Kleinrath Io sef cu 77, Capesius Eugen cu 77, Ongyert Friedrich cu 77 Fleischer Michael cu 75 și Klooss Michael cu 75 voturi.

Cele mai multe voturi dintre candidații românii le-a avut ppresbiterul Avrighului Ioan Cădea (60). Acesta este, dle redactor pre scurt rezultatul alegerii în cercul Bradului.

Ca bărbat de încredere, fiind dela început până la fine de față, și stându-mi la dispoziție consemnarea tuturor îndreptățiților la votare și astfelu fiindu mi posibilă constatarea indentității persoanei votante, ceea-ce de câte-ori făceam me prevenia presiuni cu ore care afabilitate trebuie se constat, că votarea precum și scrutiniul s'a făcut și urmat întru tóte după prescripțiile legii, și așa după convingerea mea, nu are loc nici un protest, deși am auzit că tot aceia, cari au stricat tótă tréba, acum să svârcolesc ca peșele în sec și viséză tot despre proteste și recurses.

Eu le-a-și și dice la atari omeni, ca în venitoriu mai bine să fie mai flegmatici, mai prejudecători în procederea lor la atari ocașuni, căci altcum în loc de a ajută causei, numai strică precum au stricat și de astădată.

Mai nainte de a încheiá, dle redactor, imi permit a întrebá, că ore mai trăsese comitetul nostru municipal instituit pentru astfelu de alegeri ca și cea de față? Și dacă mai esistă un atare comitet, pentru ce n'a emis la timpul seu un apel către alegătorii români, care apel să fi fost însoțit de o instrucțiune referitoare la alegerile din 2/14 Novembre a. c. S'au lăsat bieții alegători de pe sate să orbecheze și rătăcescă ca unii necunoscători de legea municipală. Afirm acesta aserțiune a mea cu cele ce am vădut cu ochii mei la alegerea din cercul Bradului. Aci mulți alegători români prezentați la urnă ca să votéze au fost respinși decătră presidiu, și acesta din cauza că respectivii nu se aflau induși în lista generală rectificată, ce o avé președintele. Acest neasteptat incident provine de acolo, că notarii comunelor respective, excepțiune comuna Sadu, au adus la urmă alegători conscriși în listele comunale rectificate și cu valöre pentru anul 1890, cari liste pentru actul de față nu aveau valöre, ci după lege numai cele rectificate în an. 1888 pro 1889.

Étă rătăcirea și orbecarea chiar a celora care primo loco trebuiau să fie în claritate cu legea municipală! Onóre excepțiunilor. — Nu în mică uimire m'a pus și descoperirea făcută în fața biroului de protopresbiterul Ioan Cădea că densus și alegătorii, Avrighului numai în cea și (2/14 Nov.) au fost în cunoscința despre alegere.

Ar fi timpul suprem ca duii noștri din centru să mai lase la o parte frecările diaristice; ráfucsă și daraverile pe altă cale, érá diarele să le în trebuințeze mai bine de mijlöce întru instruirea noastră celor din provința atât pe alte terere cât și pe cel al vieții municipale. Noi poporul totdeauna am urmat și vom urmă statului inteligentei din centru, acesta s'a intonat și cu alte ocașuni, numai buna înțelegere să domnescă; dară când vedem, ce vedem, că cei mai tineri nu cedéză celor mai bătrâni, cei mai cu puțină praesă nu se lasă după cei încărunțiți în acesta, atunci ne indignăm până la suflet! Consecința acestor neînțelegeri și a frecărilor e o mare daună națională, căci: „inter duos litigantes tertius gaudeat”.

Servescă-ne de esemplu conlocuitorii noștri sași, acesta mână de omeni, cari la tóte afacerile lor sunt dotdeuna până la cel din urmă agronom bine instruați în afacerile, ce le stau înainte.

I. Popovicu.
preot.

Simeon Popescu.

(Urmare.)

La 14 Februaru apoi a dovedit dl paroch Simeon Popescu, că consimte cu tóte uneltirile puse la cale în ședințele premergătoare pentru zădărnicea cursului normal al sinodului, și prin fapta sa nu numai a sancționat rezultatele negative ale ședințelor premergătoare ale sinodului, ci au inaugurat o violință, și un abus de putere ne mai pomenit în biserica noastră.

Membrii sinodului coadunați în sala seminarului designată spre acest scop, — intră și dl paroch Simeon Popescu cu suita sa, V. T., N. Cr., C. St., D. C., Pomp. P., și căși-va meseriași membri și membri ai sinodului.

Se postéză naintea mesei presidiale și fără a deschide ședința dá notariului spre citire o hârtie sosită dela dl protopop relativ la sinodul nostru parochial.

În aceea hârtie dl protopop Simeon Popescu înscințéză pe părintele paroch Simeon Popescu, că la densus a intrat câte-va recurses contra concludului sinodului nostru parochial, relativ la lista membrilor sinodali, deci îl provocă pe paroch ca să-i transpună datele necesare pentru adus-tarea acelor recurses ca să le pötă subserne la ven. consistoriu pentru ulterioară afacere, ér până la sosirea hotărîrei consistoriale sistéză activitatea sinodului, și interđice ținerea aceleuia.

Pe basa acestei hârtii apoi, dl paroch Simeon Popescu înscințéză pe membrii sinodului, că ședința prorogată pe atăși nu se pöte ține.

Surprinși membrii sinodului de această cutezanță necualificabilă, au provocat pe președintele, ca se deschidă sinodul, căci protopopul n'are drept să se amestece în afacerile noastre parochiale, — el însă a răspuns că este dator să se supuna dispozițiunilor dlui protopop, l'au provocat apoi ca pe protopop să nu întrerupă activitatea sinodului, densus însă a avisat pe provocătorii la protopop, carele este la oficiul seu și nu se află în sinod.

L'au provocat în fine să țină cel puțin sinodul extraordinariu convocat pentru alegerea unui membru în sinodul protopresbiteral, și la asta a replicat: că nu-l pöte ține, pentru-că n'are lista definitivă a membrilor sinodali și nu șocie cu cine ținea sinodul.

După acest triumf a părăsit sala dimpreună cu suita sa amintită mai sus.

Lucrul acesta a fost pregătit și pus la cale ex consilio, și din acest motiv, cunoscând a priori rezultatul, la asta ședința nici n'au venit toți aceia cari în ședința premergătoare apérau cu tot zelul intențiunile dlui paroch, precum: Domnii Dr. A. B., B., I. de P., P. C., și Dr. I. C., ci numai de mărturie au venit cei amintiți mai sus, ca să aibă cine petrece afară din sinod pe dl protopop Simeon Popescu.

Majoritatea membrilor sinodului indignată de această procedură necualificabilă a președintelui, numai decăt după îndepărtarea lui s'au întrunit într'o adunare ca parochiani, și au luat concludul, ca să se facă arătare disciplinară la venerabilul consistoriu contra dlui paroch și protopop Simeon Popescu, cu rugarea: ca să considere cestiunea de urgentă, și să ceră esmiterea unui comisariu consistorial pentru ținerea sinodului parochial, și suspendarea dlui Simeon Popescu ca protopop și ca paroch dela oficiu și beneficiu.

Escelenția Vöstră!

Din cele espuse, dar credem, că și din intuițiunea proprie Ve puteți convinge: că parochul și protopresbiterul Simeon Popescu cu intențiune lucră la periclitarea bisericei.

Nu ne estindem la alte fapte destul de cunoscute ale densusului, precum este și faptul constat și prin consistoriu și prin sinodul archidiecezan, că cu ocașunea alegerilor de deputați pentru sinodul eparchial, a dat instrucțiuni ca să se falsifice protocoalele electorale, ba a asistat și însuși la falsificări, căci credem, că va veni odată rândul ca și pentru aceste fapte demoralisătoare să și capete resplata meritată, ci ne restringem numai la cazul nostru, carele este do-vadă destul de eclatantă, că densus nu numai nu și implinesce datorințele de paroch și protopop, dar din adins nisuresce la distrugerea instituțiunilor nostre bisericesci, la desbinarea parochianilor între sine, densus provocă certe, așitare, întăritare și neînțelegeri în parochie, ba precum dovedesce espensariul seu substernut la venerabilul consistoriu, atacă și averile bisericilor, și este un adevărat despoziatoriu al celorlora, un pericol pentru parochie și tractul în al cărui frunte este pus.

De unde își pöte luá el îndrăsnélă a împedecă cursul normal și eserciarea liberă a drepturilor garantate prin Statutul organic pentru parochii?

Nu esistă în Statutul organic un §, carele să dee acest drept protopopului, un drept carele nu-l are nici consistoriul, ba nici Arehiereul.

Împregiurarea, că Statutul organic nici amintire nu face de potestatea protopopului, el o interpretéză într'acolo, că protopopului tóte îi sunt permise, că protopopul este in-violabil.

După §. 5 Regul. pentru parochii: dreptul de a compune și stabili consemnarea membrilor sinodului parochial este al comitetului parochial, și sinodul este chemat numai de a o întregi eventual în urma reclamațiunilor.

Câte reclamațiuni au intrat la timpul prescriis prin acel Regulament le-a rezolvit sinodul, — și totuși protopopul își i-a voie a interđice și a sistá activitatea sinodului parochial sub pretext, că la densus ar fi intrat nisce recurses contra concludului sinodal, relativ la lista membrilor sinodali, dela nisce persoane, cari nici n'au reclamat în contra acelei liste, — dar cari recurses chiar de ar fi intrat la timpul seu în tótă forma, nu pot împedecă activitatea sinodului, carele luase deja cele mai ponderöse concluse cu membrii cuprinși în lista staverită conform normativelor nostre bisericesci.

(Va urma.)

Convocare.

Inteligența română și frntași poporului român din despărțământul V al Asociațiunei transilvane pentru literatura și cultura poporului român, sunt invitați a participá la adunarea generală a despărțământului desfăptă pe 2 Decembre 1889 st. n. la 2.

ore p. m. în localitatea casei de anticipațiune și cre-
dit „Hațegana“ în Hațeg.

Hațeg, la 2/14 Novembre, 1889.

Direcțiunea.

Varietăți.

* („Un preot agitatoriu“). În zilele tre-
cute foile patriotice au grăbit a alarmă lumea, că
preotul nostru din Petrila, Ioan Preda, a provocat
pe poporeni a tăbări asupra jidanilor și ai nimici
provocând astfel răscolă, și că ministrul în urma
plângerilor ovreilor a dispus să se aducă în comună
soldați pe capul bieților omeni. N'am luat atunci
notiță, căci presupuneam în totă alarma o insinua-
țiune falsă și o iscodire tendențioasă.

Aceste presuneri le întărește acum o correspon-
dință din Deva către ȋiarul săsesc de aici „Sieb
Tagblatt“, căruia i-se comunică, cumcă atât preto-
rele cât și vice-comitele, care a fost trimis la fața
locului n'au putut erouă altceva decât, că tot lucrul
a fost o alarmă nesocotită. Adevărul e, că preotul
a spus poporului, că pe 12 l. c. se vor face alege-
rile membrilor comitatensi și să mērgă cu toții
la alegere, căci de nu, jidanii cari și au
câștigat dreptul de regale se vor îmbulzi
și ca membri în reprezentanța comitatensă.
Cercetarea mai decurge încă, căci jidanii s'au adre-
sat la ministru președinte pe cale telegrafică. — In-
registrăm acum faptul ca să avem în evidență cu un
cas mai mult de șicane, inițiat de modernii patrioți,
adecă de jidani!

* (Reprezentanța orașenescă). În 2
Decembre va ține reprezentanța orașenescă o ședință,
în care se va lua hotărîrea cu privire la subvenți-
unea, ce să o dea orașul Sibiiu pentru construirea
liniei ferate Sibiiu-Avrig-Făgăraș.

* (Din Bucovina) Dl Br. Eudociu Hormu-
zachi fū ales — precum scrie „Rev. Politică“ — de pre-
sident al societății pentru cultura și literatura rom-
ână din Bucovina. Ne-am bucurat foarte mult, au-
dînd această veste, și dorim din totă inima ca so-
cietatea numită sub presidiul dlui Baron să înflo-
rēscă ca și sub presidiul reposatului seu părinte
Georgi și al unchiului seu Alecu.

La propunerea acestui distins bărbat în dieta țerei
s'au votat următoarele subvențiuni: societății pentru cul-
tura muziceii bisericesci din Cernăuți 100 fl., societății
teatrului orașenesc din Cernăuți 300 fl., societății de
spriginire pentru elevii sermani la școala comunală de
băieți în Cernăuți 30 fl., societății pentru spriginirea
aușitorilor la academia agronomică din Viena 50 fl.,
societății pentru cultura și literatura română 200 fl.,
societății de spriginire Francisc Iosif I. la gimnasiul
superior din Cernăuți 100 fl., societății de asil 200 fl.,

societății „Școala Română“ în Suceava 200 fl., so-
cietății „Armonia“ 150 fl.

* (Fabrica de celulosă dela Zērnesci.)
In loc ca această fabrică să aducă ceva folos mate-
rial locuitorilor români de prin părțile Branului,
precum se angajase și promiseră la început acțio-
narii, ea în adevăr aduce pagube și provocă nemul-
țămiri. Mai mulți lucrători și-au aflat mórtea, lucrând
pentru fabrică și precum i se scrie „Gaz. Tr.“ și
lucrătorilor angajați li s'a redus plata, că abia mai
capătă jumătate ca la început. Mulți dintre cei ce
au lucrat cu carăle au fost necesitați să-și părăsescă
lucrul, deore-ce li se plătiu de tot puțin. In locul
lor însă s'au adus lucrători străini, cărora li se dă o
plată cu mult mai mare. Nemulțămirea e generală
și intențiunile se vād de pe acum.

* (Dece porunci pentru ucenicii me-
seriași). Infr'un atelieriu vechiu scrise pe zid cu
litere mari se vād următoarele:

10 porunci pentru ucenicii meseriași.

1. Dumneșeu este carele ne susține cu pu-
tere, cu sănătate și cu hrană. Lui Dșeu să nu ui-
tați, ci totdeauna sēra, dimineța și la amēși să ve in-
chinați; să i mulțamiți; să i cereți putere și minte
la lucrarea vōstră. Dumineca se vē cereți și să mer-
geți cu stăpānul vostru la biserică spre a dā laudă
lui Dșeu și spre a ve adāpā de învățaturile dumne-
șeesci.

2. După Dșeu sunt părinții, ērā în locul pă-
rinților pentru ucenicii meseriași sunt măestrii. Fie-
care ucenic datoriu este darā să asculte și să se sub-
ordoneze ordinelor măestrului seu fără cărtire, că
acelea sunt în folosul lui, pentru ca cu fundament
sē invețe meseria.

3. In lipsa măestrului are se asculte de șeful
atelieriului și de calfele, cărora l'a încredințat. Cu
atențiune și cu zece ochi se absorbă modul și forma
cu care se lucrēză meseria în tōte mănuntele ei.

4. Tōte lucrurile să le aibā la locul lor în bună
ordine.

5. Fie-care ucenic are să se scōle la 5 ore
dimineța, când sună clopotul; să se spele să se in-
chine și să curețe atelierul (casa de lucrătorie.)

6. La 6 ore dimineța să începe lucrarea în
atelieriu, să întrebe pe măestrul sau pe calfe: ce are
sē lucreze?

7. Ucenicii au să lucreze cu dragoste, cu sir-
guință și nu cu silnicie și moleșiți. Datori sunt ei
sē spue totdeauna adevărul: să nu umble cu minciuna
și se nu instrēineze nimica, ce nu e al lor, că se
fac omeni nenorociți.

8. Sē fie atent la ceea-ce il povățuesce mēs-
trul și calfele, și dacā n'a înțeles se întrebe adōna-ōrā.

9. Școala e sufletul măestriei, să se cērā ca să
mērgā la școala de sēra și la religie și să se silēscā
la învățaturā.

10. În orele libere se invețe atāt carte, cât și
sē cerce a face unele lucruri mici din meserie,
anume jucării pentru copii ca prin această să deș-
tepte în ei spiritul de invențiuni și bun gust.

„Mes. rom.“

Bibliografie.

Călindariu pe anul comun 1890. In edi-
tura tipografiei archidieceșane a apērut în zilele tre-
cute călindariul archidieceșan pe anul 1890, carele
e întocmit după gradurile și clima Ungariei și a Ro-
māniei, și pelāngā indigitările necesare ce obvin în viața
bisericeșcă și referințele social-economice, are și un
cuprins bogat literar interesant; afarā de aceea con-
ține șematismul bisericeii orientale din Austro-Un-
garia în general, ēr în special șematismul metropo-
liei nōstre, a dieceselor sufragane, și cu deosebire a
archidieceșei, începēnd dela singuraticele parochii,
astfelu, că acest călindariu ori-cărui fū al bisericeii
nōstre i pōte face cele mai bune servicii. — Atragem
deci atențiunea On. public asupra acestui călindariu,
ce se pōte procurā dela librăria archidieceșanā ca și
până acum cu prețul de 30 cr. — Observăm totodată,
că venitul curat, ce rezultă din vinderea călinda-
riului se adauge la fondul tipografiei archidieceșane.

Din public.

O întrebare.

Timp de tot puțin ne mai desparte de alegerea
amplouților și în comitatul nostru Sibiiu pe un nou
period de 6 ani, și până acum nu se observā nici
o lucrare în direcțiunea această. Ar fi de interes pu-
blic să se scie, dacā mai esistā comitetul ales pen-
tru îngrigirea de interesele nōstre în acest comitat.
Și dacā mai esistā acel comitet, întreb, are de cu-
get se mai dee vre-un semn de viață barem acum,
când restaurarea comitatului ne stā înalntea ușei?,
căci în privința alegerii membrilor în reprezentanța
comitatensă vedem că n'a făcut nimic*).

Un membru al reprezentanței comitatense.

*). Noi așa scim, că cel puțin cu numelele esistā un
atare comitet, și președintele acestui comitet e dl ases. cons.
Nicolau Cristea. Red.

Loterie.

Mercuri în 20 Novembre 1889.

Sibiiu: 67 35 47 41 22

Nr. 810.

[230] 2—3

EDICT.

Anna Călugăr gr. or. din Sas
chiz, comitatul Tērnavei mari, carea
de patru ani a părăsit cu necredință
pe legiuitul ei bărbat Patriciu Pinte a
gr. or. din Șarpatac, comitatul Tērnavei
mari, fără a se scī unde petrece, —
confirm resoluțiunei consisto- riale
din 11 Iuliu 1889 Nr. 4220 B. — se

provocā a se presentā la subsemnatul
oficiu protopresbiteral în termin de 6
luni dela prima publicare! a acestui
edict, căci la din contrā procesul di
vorția intentat asupra i de bărbatul
ei să va pertractā și decide și în
absența ei.

Sighișōra, 20 Octobree, 1889.

Oficiul protopresbiteral gr. or. al trac-
tului Sighișōrei.

Dumitru Moldovan,
adm. prot.

[231]

2—3

O măeriște

în strada Șvițerei (Schweitzer-gasse) con-
stātătoare dintr'o casā cu o odae, culinā
și pivniță, apoi dintr'o șurā foarte mare

de zid și acoperită cu țiglā impre-
ună cu grașduri pentru 16 capete
de vite și dintr'o grădinā de legumi,
e de vëndare, eventual numai decât de
esarēndat cu condițiuni favorabile.

Deslușiri mai deaprobe la cassa orā-
șănescă.

Car funebru mare, nou și elegant.

Institutul de înmormēntări

al lui

Coloman Paly,

din Sibiiu Piața mică Nr. 4 și Pempfingerasse Nr. 10,

recomandā p. t. publicului depositul seu bogat sortat cu tōte soiurile de obiecte
necesare la înmormēntări, precum și cu tōte soiurile de sicriuri, cununi,
felinare funebre, acoperitoare, păpuși și care funebre, pentru
ōmeni mari și pentru băieți, construite după cel mai nou sistem.

Transporturi de cadavre se primesc în tōte direcțiunile și spre
acest scop se aflā în deposit sicriuri de metal și de lemn, ce se pot incuia
hermetice, precum și tōte obiectele ce se pretind pentru transport.

Ori-ce comandā în această specialitate se efectuesce culant și prompt.

Douē trāsuri elegante pentru voiaguri mai în apropiere cât și în înde-
părtări se pot căpāta cu prețuri moderate. [233] 1—3

Car funebru nōu și elegant pentru băieți.

„Petroleum-Sicherheits-Pulver“

Prav de asigurare contra esplosiunei petroleului și a crepării
cilindrului (sticlei) de lampā.

Detaiuri în instrucțiunea de folosire. [177] 3—3

Pentru Sibiiu și întreg comitatul Sibiiului se capetā numai la domnul R.
Gardik, strada Măcelarilor și Franz I. Wagner Strada Cisnădiei.

TIPOGRAFIA ARCHIDIECESANĂ în SIBIIU.

A eșit de sub presă:

[232] 1

CALENDARIU

pe anul comun dela Christos
1890.

Anul al treideci și nouētea.

Prețul unui esemplariu legat 30 cr., pentru vëndători nelegat
23 cr. v. a. și legat 25 cr. v. a.

CUPRINSUL:

Cronologie. — Călindariul (julian și gregorian, cu însemnarea esactā a Evangeliilor și gla-
surilor de peste an). — Pătrarele lunilor. — Genealogia casei domnitoare austriace. — Regenții
europeni. — Servitiul postal și telegrafic. — Taca de timbru pentru polițe și documente. —
Tabela pentru computarea intereselor. — Mēsurile nōu și vechi.

Șematismul

bisericeii ortodoxe-orientale române din Ungaria și Transilvania, cuprinđnd și pe protopres-
biterii, administratorii protopresbiterali, parochii și învățatorii cu comunele bisericesci
din archidieceșā după noua arondare a protopresbiteratelor.

Ierarhii metropolielor învecinate din Austro-Ungaria.

Împērāteasa Eudoesia (Încehere). — Anecdote.

Conspectul șeptēmānilor. — Însemnarea tērgurilor. — Anunțe.

Administrațiunea tipografiei archidieceșane în Sibiiu.